

تحفه العلو می

در ذکر مصائب و رثاء
چهارده معصوم علیهم السلام

اثر طبع

آقای میرزا حسین المتخلص علوشی

چاپ اول

حق چاپ دائمی محفوظ و مخصوص است به

کتابخانه و شش بیات

تبریز خیابان فردوسی

۱۴۷۶

جمادی الاول

چاپ شمس نو تبریز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
و ارشدنا إلى محبتی صاحب خلیق
اما بعد بنا بتقاضای جمعی از آقایان ذاکرین مصائب خامس
آلعباء دوستداران حضرت سیدالشهداء ارواحنا له
فداء این بنده حقیر میرزا حسین المتخلص
(علمی) خواستم این چند اشعار ناقابل خود را
چاپ و در دسترس عموم واگذار نمایم . باشد که مورد
استفاده آقایان واقع شود . هر چند که ناقابل است
یک پای ملخ یافته مور از ره دوران
آورده ز بهر تحفه بر نزد سلیمان
از آقایان محترم انتظار دارم از نواقص آن چشم
پوشی فرموده و التماس دعا دارم .

۳
در توحید باریتعالی

پرسیدم از زمین و زمان این چه دفترست

هر نقشه خواسته دلم آنرا نشان دهد

گفتا خموش باش که يك قدرت عجیب

از صانع قدیم نشان آسمان دهد

احوال حضرت رسول

قان آغلاگوزوم رحلت ایدوب ختم رسالت

زهرا باش آچوب یاسه باتوب شاه ولایت

پیغمبر اولوب ارض و سما ایلوری ناله

غم دلدوروب آفاقی دوتوب عالمی ظلمت

بوغمده سزادی اوزی خالق ایده شیون

اسلامه يتوب غصه باسوب کونی مصیبت

گوردی يتور امتدن او شاهنشاه آزار

اوز مجلسنه ایتدی حییبی اوزی دعوت

فرمان يتوشوب اهل جهیم اولدولار آزاد

جبرئیل وروب خلدبرینه زر وزینت

اما حرمی یرده گلوب داد و نوایه

زهره قدینی خم ایدوری بار مصیبت

زینب تو کوردی اشکین حسین حسن آغلور

محرورندی بومحتندن اوزی شاه ولایت

دین اوسته زبس غصه او پیغمبره یتدی

دوزدی ستم ومحتنه بی حد و نهایت

هر ظلمه دوزوب صابر اولوب اتمدی نفرین

سالدی نقدر جور و فشاره اونی امت

که داش یاراسی وردلا هر راه گذرده

که طعنه ایدر بله اوشبهه گاهی شمادت

آخردایانوب پایه اسلامی اوجاتدی

گلدی اله مقصودی چکوب بسکه ریاضت

رحلت ایلمین وقتده پیغمبر اکرم

اوز امتینه ایله دی برنچه وصیت

فرمایش ایدوب آیرولورام من داخی سنیردن

چکوم نقدر دهرده دین اوسته مشقت

وصیت حضرت پیغمبر و غصب فدک

بو رنج و مشقت بو ریاضت بو اذیت

اسلامه سیزی ایله دیم آخرده هدایت

هجران یتوشوب ایمدی الوزدن گیدرم من

اما ایکی زاد قالدی سیزه مندن امانت

حنظ ایلیون هر آن اولاری جور جفادن

بر مصحف یزداندی بری آل نبوت

مندر صورتا دنیاده بولار قالدی نشانه

اطفالیمه بیحد ایلیون مهر و محبت

زهرانین او وقت اولدی گویه آهی اوجالدی

آرتدی غمی پیغمبر حق ایلدی رحلت

تاپشوردوقنا گورنجه امت عمل ایتدی

ظلمنده قصور ایلمدی اهل شقاوت

زهرانین او گوندن گویه فریادی اوجالدی

گزلنده اولان بعضون عیان ایتدی جماعت

یابندی قابوسی ظلمیله سقط الدی بالاسی

ریحانه پیغمبره چوخ اولدی اذیت

حیدر قولونی باغلا دولار ظلمیله اشرار

برظلمه باخ اشرار ایله دی غصب خلافت

گتدی فدک الدن گونی گوندن چوخالوب غم

باغلانندی قابو قالدولار خوش گونلره حسرت

آج قالدولار اوج گونلریله آل پیغمبر

هر گونده اوروج دوندولار آرتدی غم ومحت

عرض ایلدی برگون سنه قربان اولار زهرا

ای محض وجودی اولان عالمیره علت

برطور ایله ملکیم الیمه گلسون عمو اولی

گل تک سارالوب سولدی گلستان امامت

ویر اذن گیدم بلکه ویره حقمی دشمن

بوخ منده حسینون یوزونی گورمگه طاقت

بس دل دیدی یاندوردی دل شیر خدانی

دشمن ایونه گتمگه اخدا ایلدی رخصت

احوالات فدک گریز بغارت

سرعتله خلیفه ایونه اولدی روانه

ایتدی طلب اسنادینی اول معدن عصمت

چوخ صحبت اولوب آخری مهر اولدی قباله

شاد اولدی خانم منزلنه ایلدی رجعت

ناکه یول آراسندا یتوب ثانی بییدین

زهرا نی گوروب جوشه گلوب بغض عداوت

سویلوب هارا گتمشدون ایا دخت پیغمبر

هاردان گلوسن سرعتوه واردی نه علت

فرمایش ایدوب صدقیله صدیقه کبرا

گتمشدم آلام حقمی دلدی بودی نیت

شکر ایلرم اللهه که مهر اولدی قبالم

رد ایتدی خلیفه منه گر اولسا حقیقت

سویلوب نجه مهر ایلدی اسنادی خلیفه

گوستر گله منده ایلیوم براونی رؤیت

همان روز که دیدم روی تو چون بیدار بیدم
بدورت من بجای پروانه زبان چون شمع کوه بیدم
طبع از زندگانی تا ابد از خوشش بریدم
پریشان حالتم کردی در آن ساعت که در من

از روی چون شانه جانها هر دو زلف عشق بر افشارا

کفی خردم از وصل حالت تا کی و چندم
بستم شربت آبی بد من از روز و چندم
عطا کن یک دو بوسه از لب بلبل شکر قدم
وصالت نیست مکن با وقت حال هر چندم

او ما دم تا ملی تو شایم این هر هر هجران را

تو ملی اندر همه عالم بدان چون نه کنفا
و هم سو کندت ای ظالم سخن چی سبحا
بیت که شده در راهت هزاران و کفا
نظر کن بر رخ کفایتش بر شو که تو

غند از ارض به این عاشقان دل پریشان را

ایضا نیرن نامه کفایتش را

بیا ایدل کن ترک وصال جو برو یا نزا
ده بر دوست نهالسن آسانی دل جانزا
صبا ز من گو با آن غزال مست پیمان را
نمیگیری اگر دست من مخزون لالان را

الهی روز و شب مگر یان بانی تا دوی جان را

چه بد کردم در این سرگشته بی تو بیدم
ز دی بر جان من آتش از ایندم تا دم محشر
نشینی هر زمان با دیگری چون ساقی و سا
الهی از لباس عافیت هر دم بر آری

کمی هر خط از ما دم دو صد یاره گریبان را

هر دم که بینی از غضب خاموش نشینی
بر غم من تو با دشمن چنان بدوش نشینی
همیشه با رفیقان چمن سهدوش نشینی
الهی در حرم دل سپوش نشینی

رسانی بر فلک هر دم زرد و ناله افشارا

شدم ای یوفا آشفته زلف سمن سایت
مرا شوریده کردی یک نظر چشمه قیامت
هر جا پانادای رونامم بر کف پایت
الهی شغفل گردد بسوزد جلا اعضایت

زنی فریاد بیرون آوری از زخم کرمانزا

شدم دیوانه عشقت کارا چه بدوشان
مرا کردی میان آب و آتش از جفا جوشان
بمیدان خیانت بیسویا چه بدوشان
الهی شغفل گردی تو خزل ستم کشان

بداری روز و شب از بغیرت مرگ عزیزان را

ایضا نیرن نامه کفایتش را

میدم رقی و ترسم که آهم از قاضی تو
کنه کاری که من سبب خون گریم برای تو
از این بچهل فن صیفت جانانده عای تو
دمی هسته روی من نه ای خاک یای تو

مباد و خصم محشر که دواز جو جفای تو

اگر یارم شوی بر عالمی موی تو نفر و شتم
بکن رحم که از عشقت علام حلقه در گوشتم
سیان عشق نابین کرده جانانده اموشتم
بخشا گردی بگفتم من از عشق تو به شوم

جفا تا کی بقربان و چشم سمره ساسی تو